

ποδόγυρος

ποδόγυρος, ο, ουσ. [<πόδι + γύρος], ο ποδόγυρος· το γυναικείο φύλο, ο γυναικόκοσμος: «μόλις δει ποδόγυρο, του τρέχουν τα σάλια»·

- κυνηγάει τον ποδόγυρο, είναι γυναικάς: «μπορεί να είναι παντρεμένος, αλλά κυνηγάει τον ποδόγυρο»·

- τον έφαγε ο ποδόγυρος, τον κατάστρεψαν οι γυναίκες, τον κατάστρεψε η μανία που είχε για τις γυναίκες: «κάποτε ήταν καλός οικογενειάρχης, αλλά τον έφαγε ο ποδόγυρος»·

- τρέχει πίσω απ' τον ποδόγυρο, βλ. φρ. κυνηγάει τον ποδόγυρο.

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας